

¡SALUT GERMANS!

ARCHIVO
INTERNACIONAL
C. N. T. F. A. I.

¡Salut germans que habeu tornat! Que al reempendre la nostre tasca altre volta units, poguem amb més fermesa que mai, continuar-la tots amb fè, per assolir la Transformació Social, que faci de la nostre Societat—avui capitalista—una Societat humana, justa, i en la que els nostres fills, no hi trobin els esculls que a tot temps, el proletariat a trobat.

I no ens oblidem de posar tots els nostres esforços a contribució perquè els germans que resten allunyats de nosaltres per les mateixes raons, puguin ben prompte estar al costat nostre.

¡Salut, companys! que el vostre retorn serveixi per estimular als homes, per seguir les petxades amb fermesa comensades en la nostra lluita!

LA REDACCIÓ

Dilatar la inteligencia anti-facista es retardar la victòria

España mira hacia nuevos horizontes. Los trabajadores asumen la responsabilidad de reconstruir España, ofreciendo al mundo nuevos métodos de convivencia política y social. Todo el tiempo que se tarda en reconstruir la unidad antifacista, es tanto como poner obstáculos al avance triunfal de nuestro Ejército popular.

España, la España obrera que produce y trabaja, nada tiene que ver con ese pasado de la España negra que nos envilece ante el mundo. Rebufrar la colaboración directa con todos los sectores de la economía nacional, lo mismo que apartarlos de la responsabilidad política en los organismos del Estado, es sembrar simiente de discordia que sólo puede acarear disidencias en este conjunto de nueva vida que España ofrece al mundo.

Los obreros que sienten en el fondo de su corazón deseos de luchar en todos los terrenos, exigen también para ellos asumir la responsabilidad que les cabe en todo lo que afecta a la ordenación futura de la economía que ha de regir a España, al mismo grado que recaban también la máxima responsabilidad en todo aquello que tenga relación con la guerra cruel impuesta por el facismo.

Lo mismo nacional que internacionalmente se vislumbra necesidad de abandonar esa política de destrucción de partidos o de organizaciones, en beneficio de otros. España necesita la colaboración de todos sus hijos y con más razón aún de todos, los brazos que tanto pueden trabajar la tierra como poner en movimiento el engranaje de la maquinaria para que pueda producirse lo que necesita la guerra y cuanto exigen las necesidades perentorias del pueblo.

Si hay sinceridad, es necesario reconocer que la aportación del trabajador en todos los aspectos

de la vida, tiene más valor que la aportación del capital, puesto que éste; sin la actividad de los brazos, quedaría improductivo. Si en días aciagos fué posible la más cordial inteligencia entre los hombres que anhelaban ver una España libre de la ambición de Italia y de Alemania, por su nefasto pasado de naciones opresoras, ¿porqué no lo ha de ser hoy, cuando en el tiempo transcurrido y en lo que ya dura estatragia, los obreros han demostrado estar capacitados más de lo necesario para el fiel cumplimiento de los deberes que impone la hora y de los derechos también que ésta misma señala a todos aquellos que sin egoísmo propio, sólo mirando el interés colectivo se enfrentan contra la reacción y el espíritu destructor del facismo?

Demorar la incorporación de los organismos sindicales a la vida política y económica de nuestra nación, es señal de querer mantener a España a un nivel que no desdiga de la situación anterior al 19 de julio. Y esto claro está, no es lo que el mundo espera de los bravos luchadores del Ejército popular ni de los obreros que en las fábricas y donde quiera, trabajan para que España sea en el futuro una nación modelo de libertad y de justicia social.

CONTRASTES!

Octubre de 1934. Pabellón n.º 1, de la Exposición, unas vallas dividen en compartimientos el vasto salón, colchones extendidos por el suelo dicen claramente que aquello que sirviera antaño para exponer al mundo las maravillas de la Civilización, convertido—por mandato de Lerroux-Gil Robles en cárcel,—lo habitan multitud de seres, hijos del pueblo, luchadores, ~~que~~ ~~se~~ ~~deben~~ ~~conocer~~ ~~la~~ ~~amargura~~ ~~de~~ ~~estar~~ ~~presos~~, y pendientes de un proceso...

Ellos han luchado contra la España troglodita, de Lerroux-Gil Robles, se han levantado contra el Fascio en ciernes, y la Caverna que no perdona, al triunfar por la vacilación y la cobardía de los eternos—prohombres—espera saciar su venganza. en la carne viva de esos obreros que incautos cayeron en la redada...

Pero... había triunfado la caverna, y no había

porqué extrañarse, no podía el pueblo esperar otra cosa de ellos.

3 de marzo de 1938. Sala n.º 2 del palacio de Justicia. Unos compañeros, unos hermanos, unos luchadores del ideal, están en el banquillo, frente al Tribunal que ha de juzgarles, los vemos y nos parece extraño, inaudito, son los mismos que Lerroux-Gil Robles, mandaron al Pabellón, al Uruguay, a la Modelo en aquel Octubre del 34.—cuán lejos y cuán cerca estas—, por defender la libertad del Pueblo Español, son los mismos que en los días 18, 19, 20, 21 y sucesivos, estaban en la calle atentos a los movimientos que la caverna sublevada podía hacer, son los que han estado en los frentes jugando la vida por la Libertad de Iberia, y van a ser juzgados...

7 de marzo, LIBERTAD! Han salido los compañeros, nuestros hermanos, respiran otra vez el sano oxígeno de Natura, acarician de nuevo a sus pequeños, y allá en la paz de sus hogares, templada el alma en el sacrificio, en el yunque del sufrimiento, sabrán forjar nuevos luchadores de sus vástagos, luchadores que quizás no tengan necesidad ya, de conocer de las hipocresías, de las bajezas y de la ingratitud de esos hombres, eternos satrapas, que siempre han sabido vivir arrastrándose...

Bien venidos seáis hermanos! con la experiencia adquirida para juzgar a los «Hombres» proseguiremos la lucha y triunfaremos, y en el triunfo forjaremos a los futuros luchadores, sin temer a que puedan reproducirse en el fértil suelo de la Revolución plantas tan nocivas para la sociedad como los ingratos, los perjuros y los transfugas...

Y será cuando en el verdadero régimen de la justicia,—la Justicia que el pueblo quiere y por la

cual lucha —no podrán darse más esos sarcásticos Contrastes,— ayer presos por luchar y defender la Libertad del Pueblo por la Caverna,— y después presos por luchar y defender la misma Libertad por lo que se ha dado en llamar la Democracia...

F. PROS

DIVULGACIONS CIENTIFIQUES

On acaba la bèstia i comença l'home?

(Continuació)

Acudim a les persones que han estudiat l'origen del Món i de la Vida. Dos homes, solsament poden donar-nos, tota una explicació: Wells i Darwin.

Si heu tingut ocasió de llegir alguna de les seves obres, veureu, com l'home actual, no es res més, que el resultat que la transformació de la primera cel·lula vital, a través de milers de milers d'anys. Les necessitats de la vida, el canvi continuat de l'ambient, ha fet transformar el senzill organisme primitiu, en una serie d'organismes units i que s'han complicat cada vegada més.

Hi ha un punt en l'Historia de la Vida, que és el lloc precís, on, un ésser anomenat actualment «mono» es transforma en un altre anomenat «home». Del mono als primers homes, poca diferència hi havia; tan poca que gairabé era difícil d'observar. Les costums de l'«Home de Nheandartal» i les costums dels monos, poca aventatge es porten. Les faccions de llur rostre, no hi ha tampoc pas gaire diferència.

Encare, actualment podem observar en els negres dels més amagats recons de l'Àfrica, els que porten una vida més sedentaria, la depressió frontal, els ulls petits i injectats en sang, el nas aixafat sobre uns llavis desproporcionadament grossos i la manca d'un cabell sedós i fexible.

Per tant, podem dir que la raça negra, és la que s'assembla més al mono. La raça blanca, es diferencia enormement de la negra, pero la diferència de races, ja està provat que no és altra cosa que el canvi d'ambient i de manera de viure, a través de milers d'anys.

Ara bé: Quedant ben sentats aquests principis que no és pas necessari ampliar-los per no pertanyer a la nostra intenció, estudiem un xic l'home i als animals.

Quines son les forces que els dominen? Primer. Tant l'home com els animals, l'únic motiu pel qual fan les seves primordials accions, és pel de l'alimentació. En l'animal, aquesta necessitat és manifesta d'una manera instintiva igual com en l'home. Estriba la diferència en que l'home, quins coneixements de la raó el guien d'una manera més ordenada, ho fa amb un sistema més metòdic. Això en la forma, però en el fons, és exactament igual.

Segon. Tal volta és en aquest punt, on és manifesta amb més intensitat el paralel·lisme de abdués vides. L'atracció sexual. Es en aquest escabrós punt, on l'home, empran la ficció decorosa i les maneres socials establertes, queda sotmès a la força suprema de la Vida. Busca una companya amb la mateixa forma que un mono busca la seva parella. La diferència estriba en que el mono, la busca per l'instint, i l'home diu que la busca o per necessitat o per conveniència. Això és en la forma, pero en el fons, és exactament igual. No hi ha ningú, i parlem en sentit general, que salti els diferents graons en que la Vida cambia d'aspecte.

Tercer. L'instint de conservació, i l'instint de domini, és exactament igual en l'home i en els animals. Solsament que en l'home, és manifesta amb raonaments plens d'una lògica sofisticada, i en canvi en els animals és manifesta amb tota claretat. Pero si a l'home se li presenta el moment d'emprar la violència, ho fa amb més salvatgisme que els animals. Un tigre, clava les seves dents en el coll d'un animaló i el mata. L'home, sap tancar-ne un altre a la presó, el sap sotmetre a tortures per fer-li dir secrets, amb refinament salvatge li fa respirar gasos tòxics que sap que li donen els més terribles sofriment abans de donar-li la mort.

L'animal feble, com l'home feble i sense importància, es conforme amb poca cosa. L'animal fort com l'home que se sent fort vol quelcom millor. Per que nosaltres els homes, aspirem a tenir quelcom millor del que posem? Per què. els homes lluiten, pateixen, es sacrifiquen i maten, si no per què els demés els admirin i els temin? No és una necessitat. És l'instint. L'instint que amagant-se darrera d'una cartera política, darrera d'un gabinet d'estudi, darrera d'una taula de Direcció, empeny a l'home que en diuen civilitzat a cometre les més terribles injustícies. Els que en surten perjudicats, el maleeixen i el temen; els que en

surten beneficiats el veneren i l'admiren. Els primers veuen l'injustícia i la culpabilitat, els segons, consideren els procediments, tots dintre d'una «legalitat» convencional, feta per uns homes que han cregut del seu gust implantar-la, sense consultar a uns altres que no és del seu gust a voltes acatarla.

JAUME MALLAS

(Continuarà)

La libertad es una condición esencial del hombre; tocarla es violar su personalidad un sacrilegio.

Pi Margall

EDICTE

JOSEP ESCLASANS I VALLÈS, Procurador del poble de Vilafranca del Penedès.

Faig saber: Que, donant compliment al disposat pel Ministeri de Justícia del Govern de la República per Decret del dia 18 de desembre darrer, ha quedat constituït en aquesta Vila el corresponent Tribunal de Subsistències i Preus indeguts, el qual es troba instal·lat a les Oficines del Jutjat de Primera Instància i d'Instrucció d'aquest partit, carrer de la Font, 43, primer pis, on seran admeses totes les denúncies que es formulin contra els

responsables dels fets delictius que l'esmentat Decret determina.

Aquests fets objecte de sanció són, entre altres:

La venda dels productes taxats a preus superior als establerts.

La ocultació o acaparament de qualsevol d'aquells productes.

Cometre irregularitat en el pes de les mercaderies o variació en llur qualitat que pugui desvirtuar indirectament en els preus fixats.

Efectuar compres i vendes de productes per mitja d'intercanvi en lloc d'utilitzar moneda.

Oferir el comprador al venedor preus superiors als fixats per l'Autoritat competent, etc.

Les penes que s'imposaran als culpables dels fets anteriors oscil·laran de dos mesos a tres anys de privació de llibertat o treballs forçats i multa de mil pessetes a mig mil·lió.

El que es fa públic per a que arribi a coneixement de tots els ciutadans d'aquesta Vila, dels quals espera aquest Tribunal una ferma i decidida col·laboració per tal d'acabar amb els abusos que actualment es cometen.

Vilafranca del Penedès, 7 de març del 1938.

JOSEP ESCLASANS

Impremta Claret - Vilafranca del Penedès

HOJAS DE AFEITAR

a precios sin competencia y de calidad insuperable, elaboradas por personal de reconocida capacidad técnica ofrecen

HIJOS DE ROGELIO ROJO

(Empresa colectivizada)

Suministro solamente al por mayor. Vilafranca del Penedès. Despacho para la venta: Rosellón, 168. Barcelona.

A Z Y M O L

Evita l'agror i que els envasos vinosos es floreixin.

SEPSA

Societat Enològica del Penedès (Empresa col·lectivitzada)

VILAFRANCA

Fábrica de Farines "LA VILAFRANQUINA"

indústria col·lectivitzada

Carrers del Dos de Maig i Manuel Azafia. Tel. 87

AGRICULTORS:

Aproveiteu el temps. Aquesta casa, per la seva gran capacitat de molituració, entrega al dia les partides de blat y ordi.

Cooperativa de Fusters, Ebanyistes i Carrossers "LA POPULAR"

Exposició i venda de mobles a la Plaça de la Constitució n.º 39.

Subministre directe al públic

SOLIDESA

GARANTIA